

ROMA'NIN FETHİ VE DECCAL*

Es-selâmü aleyküm ve rahmetu'llâhi ve berekâtühû!..

Aziz ve sevgili Ak-Televizyon izleyicileri ve Ak-Radyo dinleyenleri!

Allah'ın selâmı, rahmeti, bereketi üzerinize olsun... Cenâb-ı Hak dünya ve ahiretinizi mâmûr eylesin... Cümledenizi iki cihanda, sevdiklerinizle beraber mes'ud ve bahtiyar eylesin...

Biliyorsunuz, geçtiğimiz iki hafta önce İstanbul'un fethi merasimleri yapıldı, dualar edildi. O zaferler, o güzel günler yad edildi. Şu sırada da dünyanın her yerinden, müslümanların uğradığı sıkıntılarla ilgili haberler radyolarda, televizyonlarda görülüyor. Keşmir'de Pakistanlılarla Hintliler mücadele ve çarpışma halinde... Kosova'da çok acı olaylar oldu, yüz binlerce insan hunharca öldürüldü. Daha önce de başka yerlerde olaylar olmuştu.

Tabii bunlar çok üzücü şeyler ama, mühim olan insanın müslüman, mü'min, Allah'ın sevdiği, Rasûlü'nün razı olduğu bir imanlı kişi olması... İmanlı bir kişi olduktan sonra bir müslüman, zulmen ölürse veya savaşta ölürse, veya gadren, haksızlık yapılarak öldürülürse, mazlum olur. Mazlumun ahını Cenâb-ı Hak alır, zâlimin burnundan fitil fitil getirir, yaptığı zulmün cezasını dünyada, ahirette çektirir.

---

* Bu konuşma; Merhum Dr. Metin Erkaya tarafından, titizlikle çalışılarak metne dönüştürülmüştür. Mekanı Cennet olsun.

Mazlum da tabii, o mazlumluğu dolayısıyla ahirette mükâfât alır. Eğer öldürülürse; işte yüzlercesi nâhak yere katlediliyor, ortada hiç bir sebep yokken, bir insanlık dışı anlayışla öldürülüyorlar. O zaman ölenler de, çarpışarak ölürse şehid olur. Mazlum ölürse, yine kâr eder. Kalırsa yine kâr eder. Müslümanın her halde, mü'min olması dolayısıyla her halinin sonunda, eline bir mânevî mükâfât geçer.

Onun için, ölenlere üzülmemek lâzım! Hattâ eskiden savaşlara gidenler, şehid olamayıp döndükleri zaman üzülürlermiş. “Niye ben şehid olamadım?” diye gözyaşı dökerlermiş. “Allah bana o mertebeyi niye vermedi?” diye, şehid olanlara gıpta ederlermiş.

Mü'min insan biliyor ki, dünyadaki nimetlerin hepsi derli toplu kendisine verilse bile, cennet hepsinden daha güzel! Allah'ın sevdiği kulu olmak en güzel şey... Allah'ın sevdiği bir hal üzere ölmek, en iyi sonuç olduğundan, seve seve Allah yolunda, Hak yolunda, adalet için, insan için, din için, iman için, haksızlıkların önlenmesi için, zalimle mücadele için canını da verir müslümanlar.

Her hâl ü kârda kâr eder. Ölürse şehid olur, kalırsa gâzi olur. Hem dünyada hem ahirette, müslümanın sırtını hiç bir şekilde kimse yere yapıştıramaz, alt edemez. Çünkü, sonunda Allah'ın aziz ettiğini kimse zelil edemez.

a. Roma da Fethedilecek!

Peygamber SAS Efendimiz Hazretleri, Amr ibn-i Avf RA'ın rivayet ettiğine göre –Deylemî'nin Müsnedü'l-Firdevs'inde yazılmış– buyuruyor ki:¹

لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَفْتَحَ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ
الْقُسْطَنْطِينِيَّةَ الرُّومِيَّةَ بِالتَّسْبِيحِ وَالتَّكْبِيرِ
(الديلمى عن عمرو بن عوف)

RE. 478/5 (*Lâ tekümü's-sâah, hattâyefteha'llàhu ale'l-mü'minîne'l-kustantîniyyeti'r-rûmiyyete bi't-tesbîhi ve't-tekbîr.*) Sadaka rasûlü'llàh, fî mâ kâl, ev kemâ kâl.

Bu hadis-i şerifte, Peygamber Efendimiz bir şeyi daha müjdeliyor bize, İstanbul'un fethini müjdelediği gibi:

(*Lâ tekümü's-sâah*) “Saat kopmaz, kalkmaz, ortaya dikilmez...” Yani kıyametin gelmesi böyle ifade ediliyor. Kıyametin gelmesi çok önemli bir vakit, saat olduğu için *elif-lâm* ile, (*es-sâah*) o belirli saat diye söylendiği zaman kıyamet anlaşılıyor.

---

¹ Deylemî, *Müsnedü'l-Firdevs*, c.V, s.82, no:7524; Amr ibn-i Avf RA'dan.

İbn-i Adiy, *Kâmil fi'd-Duafâ*, c.VI, s.59; Küseyr ibn-i Abdullah babasından, o da dedesinden.

Kenzü'l-Ummâl, c.XIV, s.298, no:38601; Câmiü'l-Ehâdîs, c.XVI, s.306, no:16840.

Kıyâmet, (*kàme-yekùmü*) dikilmek demek. “Kıyamet insanın karşısına dikilmez, yâni kopmaz; (*hattâ yefteha’llàhu ale’l-mü’minîne’l-kustantîniyyeti’r-rûmiyyeh*) Allah-u Teâlâ Hazretleri mü’min kullarına el-Kostantîniyyeti’r-Rûmiyye’yi açmadıkça, vermedikçe, fethini nasib etmedikçe kıyamet kopmaz.” Neyle olacak bu?.. (*Bi’t-tesbîhi ve’t-tekbîr*) “*Sübhàna’llàh* diyerek, tesbih ederek; tekbir getirerek, *Lâ ilâhe illa’llàh, Allàhu ekber* diyerek olacak.” diye bildiriyor Peygamber Efendimiz.

Demek ki, kıyametten önce oranın da fetholunacağını, İstanbul’un fetholunması gibi metheylemiş.

Şimdi el-Kustantîniyyeti’r-Rûmiyye diye geçiyor, bu *Râmuz*’daki 478. sayfanın 5. hadis-i şerifinde... Roma Kostantîniyyesi, yâni Roma şehri demek. Araplar bu şehri anlatmak istedikleri zaman, *el-Kustantîniyye el-Kübrâ* veya *er-Rûmiyye el-Kübrâ* derlerdi; İstanbul için de, *er-Rûmiyye es-Suğrâ* derlerdi. Yâni küçük Roma, büyük Roma; küçük Kostantîniyye, büyük Kostantîniyye tabirleri Arapların arasında kullanılmış.

Burada, “Roma Kostantîniyyesi de müslümanlara Allah tarafından fetholunmadıkça kıyamet kopmaz.” diye bildiriliyor. Ama nasıl fetholacak?.. Tesbihle, tekbirle; *Sübhàna’llàh* diyerek, *A’llàhu ekber* diyerek fetholacak.

Başka hadis-i şeriflerde de belirtiliyor; “Roma’nın etrafına çevrelenirler, tesbih çekerler, tekbir getirirler ve Roma fetholür.” diye bildiriliyor.

Tabii, meşhur İstanbul’un fethi hadis-i şerifinde, oranın savaşıyla alınacağını da Peygamber Efendimiz belirtmiş. Bu ikisi arasındaki fark, çok açık olarak ifadelerden ortaya çıkıyor. Orada:

“—Kostantîniyye mutlaka fetholunacaktır; onu fetheden komutan ne mübarek bir komutandır, o ordu ne mübarek bir ordudur.” buyruluyordu.

Yâni bir orduyla, bir komutanla, bir savaşıyla, mutlaka İstanbul’un fetholunacağını belirtmiş ve fetholundu; bu tamam... Bir de burada Kostantîniyyeti’r-Rûmiyye, yâni Roma’nın da fetholunacağı bildiriliyor.

b. Tesbih ve Tekbirin Anlamı

Nasıl fetholunacak?.. *Sübhàna’llàh* diyerek, *Allàhu ekber* diyerek fetholunacak.

Sübhàna’llàh, Cenâb-ı Hakk’ı kâfirlerin, müşriklerin, yanlış, bozuk inanç sahiplerinin düşündükleri her çeşit yanlış sıfattan pâk ve münezzehe olduğunu söylemeye derler. “Yâ Rabbi, bu zalimlerin, bu müşriklerin, bu putperestlerin, bu zavallıların söylediğinden sen çok pâksın, çok yücesin! Bunların bu söyledikleri ile senin hiç ilişkin yok... Onlar seni hakıyla bilemiyorlar, çok cahiller, çok

gâfiller. Sen münezzehsin, pâksın; her sıfatın en güzeldir.” mânâsına geliyor.

Yâni bir zaman gelecek ki, müslümanlar buna bastıra bastıra, söyleye, söyleye; yanlış inanç sahipleri, dağlara tapanlar, birtakım yıldızlara, gök cisimlerine, güneşlere, aya tapanlar; bir takım hayvanlara, bir takım insanlara tapanlar, bu işin yanlış olduğunu anlayacaklar.

Kur'an-ı Kerim Allah'ın kelâmı, çok açık olarak bildiriyor. Peygamber SAS Efendimiz, Allah'ın Rasûlü, kesin olarak bildiriyor. Müslümanlar bu bildirmeyi ihmâl etmeyecek. Her yerde, her zaman, çok açık bir şekilde, bunun çok önemli bir husus olduğunu; “Allah'ın şânına lâayık olmayan sıfatları ona yakıştırmak, o şöyledir, böyledir diye nâkıs, yanlış, bozuk akîdeler ileri sürmek çok büyük iftira, çok büyük suç ve çok büyük günahdır.” diye müslümanların bu konuya çok önem vermesi lâzım!..

Sonunda Cenâb-ı Hakk'ın münezzehliği, sıfatlarının yüceliği anlaşılacak, varlığı, birliği anlaşılacak demek. Bir de *Allâhu ekber*; yâni Allah hiçbir varlıkla mukayese edilemeyecek kadar yüce, büyük, azamet sahibi, kudret sahibi, ululuk sahibidir. Bunu anlayacaklar. Müslümanlar bunları söyleye söyleye, imanının temizliği bastırarak ve bozuk inançları alt edecek.

c. Batılıların Dine Saygısı

Şimdi bu Balkanlar'daki olayları takip ederken, ben burada televizyonları izliyorum; kocaman

sakallı, başlıklı, cübbeli din adamlarını çıkartıyorlar ve onları kullanıyorlar. Kendilerini savunmak için, kendilerini haklı göstermek için, ya da kendileri gibi inanan öteki milletlere:

“—Bak sizdeniz biz, bizi tutun; haksızlık da yapsak, taraf tutun!” demek istiyorlar.

Şunu çok kesin olarak söyleyeyim, aziz ve sevgili izleyiciler ve dinleyiciler: Bizden başka dinine yan ve yamuk bakan millet çok az!.. Amerika olsun, Avustralya olsun, İngiltere olsun, Fransa olsun, Almanya olsun, Yugoslavya olsun, Yunanistan olsun, Bulgaristan olsun, yöneticilerin hepsi halkın dînî duygusuna hürmet ediyor.

Hattâ geçen gün televizyonda, Yeltsin’le oranın Ortodoks din adamlarının bir merasimi vardı. Dînî kıyafetleriyle bir yerde yürüyorlardı Belki de Balkanlar’daki uygulamalarla ilgili toplantılar olmalı... Yeltsin bile böyle hazırol vaziyetinde duruyordu. Yâni hepsi halkın dînî duygusuna hürmet ediyor ve din adamları ile yöneticiler barışık!..

Yunanistan meselâ, Avustralya’ya işçi gönderirken, her on iki aileye bir papaz göndermiş. Yâni, “Aman gittikleri yerlerde Yunanlılıklarını, Ortodoksluklarını kaybetmesinler!” diye. Her yerde kiliseleri var.

Bosna savaşları olduğu zaman da, başından beri size bildiriyordum ki: “Bunlara bu İslâm düşmanlığını veren, asırlarca beraberce

oturdukları, sulh içinde yaşadıkları komşularına hunharca saldırtıp da, onları kestirten, yakan, yıkan; çocukları öldürten bu taassubdur. Bu taassubu da papazlar kışkırtıyorlar.” diye konuşmalarından misaller vermiştim.

Kilise maalesef, “Yapmayın, etmeyin; insanlar kardeştir!” diyecek yerde, “Burada hiç müslüman bırakmayacağız!” gibi bir mantıkla, “Kesilsin, asılsın!..” gibi bir şekilde teşvik ettiği için, onlar öyle bu zulümleri yapıyorlar.

İngiltere lâik bir yönetim, Amerika seküler bir yönetim vs. Ama hepsinde din toplumda fevkalâde etkin, çok önemli ve din adamları fevkalâde saygın; herkesin dinine hürmet ediliyor.

Bugün bizim eve bir kamyonla eşya getirdiler. İşte yanlış gelmiş, evdeki eşyaları alacaklar, değiştirecekler, asıl doğrusunu getirecekler. Adam ayakkabı ile içeri girmek istiyor. Ben dedim ki:

“—Lütfen ayakkabılarınızı çıkartınız!”

“—Çıkartamam!” diyor, diretiyor, ayakkabısı ile içeriye girecek. “Silerim, içeriye girerim!” diyor. Ben dedim ki:

“—Biz müslümanız, bizim evimizin temiz olması lâzım! Biz evimizde, bu halıların üstünde ibadet ediyoruz. Böyle yüznumaraya girilen, dışarıda nereye basıldığı belli olmayan ayakkabı ile içeri kesinlikle girilmez. O zaman istemiyorum eşyaları!” dedim.

Adam baktı ki vaziyet ciddî, o zaman ayakkabılarını çıkarttı. Şöyle bir hareketle de çıkartıverdi. Ama dikkat ettim, ilkönce çok katı bir tavır takınmışken, “Çıkartmam!” vs. derken, “Bu bizim dînî inancımız!” deyince, akan sular durdu, yelkenler suya indi, hemen pabuçlarını çıkarttı.

Yâni çok büyük destek var, çok büyük saygı var. İnşâallah İslâm ülkelerinde de durum aynen böyle olur; din adamları, dînî duygular, dînî hükümler, dînî yaşantı hiçbir baskıya mâruz kalmadan, serbestçe, insanın gönlünce Rabbine inandığı gibi ibadet etmesi serbest olur. Sözde ve fiiliyatta...

Şimdi ben, İlâhiyat Fakültesi profesörüyüm. Ansiklopedileri okuyorum, başka bilimsel araştırmaları okuyorum, hatalarını bulabiliyorum; çünkü bu benim mesleğim. Yâni, yazarların yazdıkları şeylerdeki kusurları, hataları biliyorum; çünkü bu işin mütehassısıyım. Ömrümü bu mesleğe vermişim, bu hususta kendimi yetiştirmişim. Şimdi bunları bilmeyen bazı kimselerin çıkıp da bana, “Şunu yap, bunu yapma!” demeleri, 20. Yüzyıl’da çok çağıdı, hiç akıl mantık ermez, çok yanlış bir şey olur. Kimsenin din ve vicdanının baskı altına alınması doğru değil.

“—Yanlış bir şey bile olsa, baskı altına alınamaz!” diyor batılılar.

Yanlışlığını münakaşa ile düzeltelim, doğruyu gösterelim de demiyor. O mezheb öyle, bu mezheb böyle; Ortodoks, Katolik, Anglikan,

Luteryan, Uniteryan... vs. Binlerce dîni topluluk var...

Amerika'ya gittiğim zaman çok açık olarak gördüm, hepsi kolonileşmişler. Yâni belli yerlere yerleşmişler, orada kendi gönüllerince dînî yaşantılarını sürdürüyorlar.

Meselâ, şimdi olimpiyatlar yapılacak diye herkesin bildiği *Salt Lake City* diye bir yer var Amerika'da. Orası Mormonların oturduğu bir yer. Mormonlar da –şimdi bizim aydınlarımız duymamışlardır belki, duyunca şaşıracaklar– Amerika'da, çok kadınla evlenmeyi dinlerinin müsaadesi olarak doğru gören, kabul eden bir topluluk. *Teaddüd-i zevcât (poligami)* dediğimiz çok kadınla evlenme var onlarda. İçki içmek yasak, sigara içmek yasak bunlarda...

Amerikan hükümeti bir şey demiyor, tamam bunların inancı diyor. Başka yerde başka topluluklar var. Bazı yerlerde kumar yasak... Yasak demiş, bitirmiş işi... Toplum ona razı olmuş, tamam.

Eymiş diye bir takım gruplar var; otomobil kullanmazlar, elektrik kullanmazlar, çağdaş araçları kullanmazlar. Yüz - yüz elli yıl önce Avrupa'dan oraya gittikleri zamanki hallerini at arabalarıyla, giyimleriyle, kuşamlarıyla sürdürüyorlar ve herkes onları ziyarete gidiyor. "İşte bunlar da böyle!" diyor. Alay etmek yok yâni, "Tamam, bunların inancı böyle, inançlarına göre yaşıyorlar." diyorlar. Sakalları var, kadınların kıyafetleri örtülü... Yâni birisi

ötekisine, “Sen niye sakal bıraktın?.. Sen niye böyle örtündün?” demiyor, herkes kendi inancında hür..

Niyagara şelâlelerinin olduğu yere gitmiştik. Yakın bir yerin reklamı vardı. Orada da bir ayrı topluluk varmış. “Bizim buraları ziyaret zamanımız, hac zamanımız şudur. Hacılar şöyle yapsınlar, böyle yapsınlar!” diye o kelimeleri kullanmışlar. Yâni kendi toplumlarını kurmuşlar.

Avustralya’da da öyle... Bir şehre giriyorsunuz, şehrin girişinde bir levha ile karşılaşıyorsunuz. “Burası bir *centiks city*’dir; yâni kentlerden oluşan, o kavmin yerleştiği bir yerdir.” diyor, onunla öğünüyor Onu kendisine alâmet edinmiş, bayrak edinmiş; kimse bir şey demiyor.

Yâni hürriyet batıda, batı ülkelerinin hepsinde böyle. Her yerde böyle olması lâzım! Çünkü insanın hakkı...

d. İnsanlara Hakkı Anlatmak

Bir de, kaldı ki biz müslümanlar haklıyız. Bir zaman gelecek, İslâm’ın haklılığını herkes anlayacak. Puta tapılmaması gerektiğini, elle yapılan bir eşyaya sonradan kutsallık kazandırıp tapılmaması gerektiğini anlayacaklar. Güneşe tapılmaması gerektiğini anlayacak Japonlar... İneğe tapılmaması gerektiğini, ineğin deveden bir farkı olmadığını veya koyundan bir farkı olmadığını, ona tapınmanın doğru olmadığını bir zaman gelecek, anlayacak Hintliler...

Biz haklıyız, haklıyken müslümanlara baskı çok daha büyük zulüm oluyor. Ama bu zulümler devam etmeyecek. Zulüm pâyidâr olmaz, Roma bile fetholacak. Bunu bir müjde olarak söylemek istiyorum.

Tabii, şimdi iman belli, küfür de belli; isteyen mü'min oluyor, istemeyen inanmıyor, kâfir oluyor. Kimisi de açıkça söylüyor. Ben bazı yazarların yazılarını okuyorum, Türkiye'den gelen gazetelerden; adam veya kadın:

“—Ben ateistim!” diyor.

Ateist, anormal der gibi, Tanrı tanımayan demek. Teist, Tanrı'yı tanıyan; ateist, Tanrı'yı tanımayan. “Ben ateistim, ben inanmıyorum!” diyor.

Kimisi öleceği zaman etrafındakilere söylüyor, yazıyor vasiyetnâmesine:

“—Benim için dînî tören yapmayın, benim ölümü yakın, küllerimi şuraya gömün!” diyor. Yâni inançlılık serbest, inançsızlık da serbest... Bu anlayış getirilmiş, buna sekülerizm veya laiklik denmiş. Herkes istediğini yapabiliyor.

Ama, “Benim istediğimi sen yapacaksın!” diye baskı oldu mu, buna laik bir hükümetin engel olması lâzım! Çünkü, kendisi bir mezhebi tutmamış, ortada durmuş; baskı yapanları onun

engellemesi lâzım geliyor. Batıda böyle oluyor. Burada da öyle oluyor; inancından dolayı herkes gayet rahat, kimse kınanmıyor.

Ben de Melbourn'a ilk geldiğim zaman, beni havaalanında *Lâ ilâhe illa'llâh* bayraklarıyla, tekbirlerle filân karşıladılar. Ben tabii

“—Yâhu ne yapıyorsunuz? Sonra başınız derde girmesin!” dedim.

“—Yok hocam, burada hiç kimse bir şey demez.” dediler.

Baktım; kimisi sarıklı, kimisi cübbeli, yüksek sesle tekbir getirerek bizi karşıladılar. Şaşırdım doğrusu... Aslında benim şaşırmama şaşırmak lâzım, çünkü onlar onun doğru olduğunu düşünüyor, o halde doğru bildiği şeyi, inancını —başkalarına zararı yoksa— uygulayabilmeli insan.

Biz haklılığımızı tatlı tatlı anlatmalıyız. Sübhâna'llâh'ı, tesbihi iyi öğrenmeli ve öğretmeliyiz insanlara... Tekbir'i, Allâhu ekber'i de iyi bir şekilde öğretmeliyiz.

e.Deccal, En Büyük Fitne

Şimdi iman belli, küfür belli de, bir de birileri çıkıyor, imanlıyı kandırmak için mü'min gibi önüne düşüyor, “Ben de mü'minim!” diyor, ondan sonra da onu yanlış yola çekiyor, ters yola çekiyor. En tehlikeli olanı bu...

Bu hususta Peygamber SAS Efendimiz'in bazı hadis-i şeriflerini size zikretmek istiyorum.

Peygamber Efendimiz buyurmuş ki:²

مَا بَيْنَ خَلْقِ آدَمَ إِلَى قِيَامِ السَّاعَةِ أَمْرٌ أَكْبَرُ مِنَ
الدَّجَالِ

(ش. حم.م. عن حشام بن عامر)

RE. 373/8 (*Mâ beyne halkı âdeme ilâ kıyâmi's-sâati emrun ekbera mine'd-deccâl.*)

“Hazret-i Adem ASAtamız’ın, ilk insanın yaratılışı zamanından, kıyametin kopacağı zamana kadar, insanlığın tarihi içinde Deccal’den daha büyük bir iş, konu olmamıştır.” diye Peygamber Efendimiz bildiriyor.

Hocamız (R.Ah)’i sevenler, onun dua mecmuasını, tertip ettiği Evrad-ı Şerif kitabını okuyanlar, Esmâ-i Hüsnâ’nın arkasındaki sayfada (s.19) her gün bir dua okurlar.

² Müslim, *Sahîh*, c.IV, s.2266, no:2946; Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.IV, s.19, no:16298; Hâkim, *Müstedrek*, c.IV, s.573, no:8610; Taberânî, *Mu’cemü’lKebîr*, c.XXII, s.173, no:450; Ebû Ya’lâ, *Müsned*, c.III, s.125, no:1555; İbn-i Ebî Şeybe, *Musannef*, c.VII, s.490, no:37471; Ebû Nuaym, *Hilyetü’l-Evliyâ*, c.II, s.254;

Ebû Ya’lâ, *el-Mefârîd*, c.I, s.68, no:67; İbn-i Sa’d, *Tabakâtü’l-Kübrâ*, c.VII, s.26; Mizzî, *Tehzîbü’l-Kemâl*, c.XXIII, s.568; İbn-i Asâkir, *Târih-i Dimâşk*, c.XIII, s.366; Hişam ibn-i Amir RA’dan.

Kenzü’l-Ummâl, c.XIV, s.354, no:38758; Keşfü’l-Hafâ, c.II, s.1905, no:2905; *Câmiü’l-Ehâdîs*, c.XVIII, s.477, no:19941

Orada Mehmed Zâhid Kotku (Rh.A) Hocamız, hadis-i şeriften alınma bir dua kaydetmiş:³

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ وَمِنْ عَذَابِ
الْقَبْرِ وَمِنْ فِتْنَةِ مَحْيَا وَالْمَمَاتِ وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ
الْمَسِيحِ الدَّجَالِ

(*Allâhümme innî eüzü bike min azâbi cehennem, ve min azâbi'l-kabr, ve min fitneti'l-mahyâ ve'l-memât, ve min şerri fitneti'l-mesîhi'd-deccâl.*)

Bu duayı Peygamber SAS Efendimiz tâlim etmiş, Hocamız da hatırlayalım diye dua kitabının bir yerine koymuş, sabahları okuyoruz. Bunun mânâsı ne:

(*Allâhümme innî eüzü bike min azâbi cehennem*) “Ey benim Rabbim, Mevlâm, cehenneme düşüp orada azab görmekten

---

³ Müslim, *Sahîh*, c.I, s.412, no:588; Neseî, *Sünen*, c.VIII, s.277, no:5514; Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.I, s.258, no:2342; İbn-i Huzeyme, *Sahîh*, c.I, s.356, no:721; Hâkim, *Müstedrek*, c.I, s.715, no:1955; Beyhakî, *Sünenü'l-Kübrâ*, c.II, s.154, no:2702; Neseî, *Sünenü'l-Kübrâ*, c.IV, s.463, no:7953; Taberânî, *Dua*, c.I, s.199, no:620; İbn-i Asâkir, *Târih-i Dimâşk*, c.LIII, s.295; Deylemî, *Müsnedü'l-Firdevs*, c.II, s.50, no:2288; Ebû Hüreyre RA'dan.

Ebû Dâvud, *Sünen*, c.I, s.323, no:984; Tirmizî, *Sünen*, c.V, s.524, no:3494; İbn-i Mâce, *Sünen*, c.II, s.1262, no:3840; İmam Mâlik, *Muvatta* (Rivâyet-i Yahyâ), c.I, s.215, no:501; Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.I, s.242, no:2168; İbn-i Hibbân, *Sahîh*, c.III, s.280, no:999; Buhârî, *Edebü'l-Müfred*, c.I, s.241, no:694; Taberânî, *Mu'cemü'l-Kebîr*, c.XI, s.29, no:10939; Taberânî, *Mu'cemü'l-Evsat*, c.I, s.304, no:1021; Taberânî, *Dua*, c.I, s.198, no:619; Mizzî, *Tehzîbü'l-Kemâl*, c.VII, s.371; İbn-i Adiy, *Kâmil fi'd-Duafâ*, c.II, s.30; Abdullah İbn-i Abbas RA'dan.

cehennem azabına d uar olmaktan, girift r olmaktan, cehennemlik olmaktan ben sana sığınırım.”Tabii, dünya bir imtihandır. Amaç imtihanı kazanıp başarmaktır; yâni cehenneme düşmemek, cenneti kazanmaktır.

Başarı cennetle taltif ediliyor; başarısızlık da cehennemle cezalandırılıyor. Bu dünya hayatı muvakkat, arkasında ebedi hayat var. O zaman tabii, cehennem çok önemli; “Yâ Rabbi, ondan sana sığınırım, beni korusun! Ona d şmememi sağlayacak neler gerekliyse, onları bana nasib et!” demiş oluyor.

(Ve min azabi’l-kabr) İnsanın cehenneme gitmeden önce kabirde de azab görme ihtimali vardır; eğer suçlu ise, hak etmiş ise, müstehak olmuş ise... Kabirde de azab vardırBu kabir azabı hakkında çeşitli hadis-i şerifler var; kabirde azab gerçektir, haktır. Peygamber Efendimiz’in kesin olarak belirttiği husustur. Daha kıyamet kopmadan kabrinde yatarken bile, bazı insanların kabri ateş doludur, azab doludur; bazı insanların kabri de cennet bahçesi gibidir. Bunu da kesin olarak biliyoruz. Onun için, “Kabir azabından da korusun y  Rabbi! Öyle bir şey de başımıza gelmesin.” diye dua ediyoruz.

(Ve min fitneti’l-mahy  ve’l-memât) Masdar-ı m m  diyor Araplar. Mahy , yâni yaşamak demek; memât da, ölüm demek.

Yâni, “ l m n ve yaşamın, ölmenin ve yaşamanın fitnesinden de sana sığınırım.”

Mahyânın, hayatın, yaşamanın fitnessi nedir?.. Yaşarken insanın birtakım olaylarla karşılaşması ve orada aldanması, fitneye uğrayıp şaşırması, yanlış davranıp kaybetmesi... Fitne de imtihan demek. Hayatta insanın başına çeşitli fitneler gelir.

Bir de ölümün fitnessi vardır. Ölürlen de insanın iman-ı kâmil ile ölmesi lâzım! Son nefese kadar imanın korunması önemli...

İman kaçabilir. Meselâ birisi, hastalığın verdiği ızdırabla intihar eder. İşte ölümün fitnessi... Çünkü intihar yasaktır, haramdır. İntihar eden cehenneme gidecek, intihar yok... Veya kendisini yüksek bir yerden attı, veya hapları yuttu. Veyahut şeytan karşısına dikildi, aldattı, yanlış fikirler verdi. O acıya dayanamayıp, Allah'a karşı lâayık olmayan sözler sarf etti... Gitti.

Ölüm anı çok zor bir an, önemli bir an... Ölüm zor bir geçit... Onun için orada da fitneye, bir imtihana, bir yanlışlığa uğramamak hususunda Allah'a sığınıyoruz bu dua ile...

Hem cehennemde azab görmekten, hem cehenneme gitmeden daha kabirde azab görmekten, yaşarken böyle birtakım yanlışlıklar yapıp da, fitneye mâruz kalıp da cezalı duruma düşmekten, hem de ölürlen böyle birtakım fitnelere mâruz kalıp, yanlış işler yapıp da, cezalı duruma düşmekten Allah'a sığınıyoruz.

Ve sonuncusu: (Ve min şerri fitneti'l-mesîhi'd-deccâl) “Mesîhi'd- Deccâl'in fitnesinin şerrinden de yâ Rabbi, sana sığınıyoruz.” demiş Peygamber Efendimiz, böyle dua etmiş. Biz bu duayı o öğrettiği için her gün okuyoruz, Mesîhi'd-Deccal'in fitnesinden Allah'a sığınıyoruz.

Bu da karışık bir olay ve insanlar şaşırabiliyorlar. Şaşırınca da kaybediyorlar, cehennemlik olabiliyorlar.

Mesih, kurtarıcı demek ama; *Deccal*, yalancı demek. *El- Mesîhü'd-Deccal*, yalancı kurtarıcı... *Deccal* burada *Mesih*'in sıfatı olarak; yalancı Mesih, yâni yalancı kurtarıcı.

Mesih, *cim*'e benzeyen noktasız *ha* iledir. Noktalı *ha*, yâni *hı* ilede rivayetler vardır; o da kör mânâsına gelir. O da gene olur; ahir zamanda çıkacak *Deccal*'in gözü kör olacağından yine ona dalâlet eder. O da uygun bir şey.

Bu izahtan sonra, şimdi gelelim okuduğumuz hadis-i şerife... Demek ki yaşam esnasında imtihanlar, fitneler olabilir, insanın sarsılmaması lâzım! Öürken bir takım şaşırtıcı fitneler karşısına dikilebilir; onları da atlatabilmesi lâzım! Allah yardım etsin... Ama, “Mesîhi'd-Deccal'in fitnesinin kötülüğünden de sana sığınırım.” diyeceğiz.

Deccal kelimesi üzerinde biraz açıklama yapayım. Çünkü, “Adem AS'ın yaratılışından kıyamet kopuncaya kadar bütün insanlık tarihinde *Deccal*'den daha büyük bir belâ

musibet, fitne yoktur.” diyor. En büyük tehlike yâni. O halde, bunu bütün müslümanların bilmesi lâzım! Deccal’ın kelime anlamı, hangi kökten geldiğini söylersek biraz daha iyi anlaşılır. Arapça’da *decele-yedcülû-declen* fiilinden geliyor bu *Deccal* kelimesi.

Mübalağa-i ism-i fâil derler. Yâni, *decl* fiilini çok yapan mânâsına. Ne demek *decl*?..

Decele-yedcülû-declen; yalan söylemek, böyle karşı tarafı aldatmak için yalan düzmek demek. Hatta asıl mânâsı da *decele şey’e*; bir şeyi örtmek, üstünü kaplamak demek. Onun için deveyi hastalıklardan korunsun diye katranla boyamaya da (*Decele cemele*) “Deveyi katranladı.” mânâsına bu fiil kullanılır. Hatta katranın adı da Arapça’da *ed-dücel* veya *dücâle*, katran demek yâni. Katran kelimesi de kullanılıyor. Bu da öyle, yâni yaralı yeri, deriyi veya ayak, el neresiyse katranladıkları yeri, katran da örtüp kapladığı için, örtmesinden dolayı böyle isimlendirilmiş.

Decele’l-hakka, hakkı örtüp, saklayıp, başka şeyi hakmış gibi göstermek, bâtıllı hak gibi göstermek, şaşırtmak demek. Deccal de buradan çok yalancı demek olur.

Şarlatan doktora da *deccal* derler Araplar. Diploması yok, hakîkî doktor değil... Ona da *deccal* derler. Yalancı yâni... *El- Mesihi’d-Deccal*, Yalancı Mesih demek diye, onun için öyle tercüme ettik.

Şimdi bu Deccal, ahir zamanın alâmetlerinden birisi, önemli bir olay ve Ademoğlunun yaratılmasından kıyamet kopuncaya kadar insanlık tarihinin en önemli olayı olduğu için bunu bildirmek lâzım.

f. Her Peygamber Deccal’i Bildirmiştir

Hatta Peygamber SAS Efendimiz buyuruyor ki:⁴

إِنَّهُ لَمْ يَكُنْ نَبِيٌّ قَبْلِي إِلَّا حَذَّرَ أُمَّتَهُ الدَّجَالَ أَعْوَرُ
عَيْنِهِ الْيُسْرَى بَعَيْنِهِ الْيُمْنَى ظُفْرَةٌ غَلِيظَةٌ بَيْنَ
عَيْنَيْهِ مَكْتُوبٌ كَافِرٌ

(ط. حم. والبغوى، طب. كر. عن سفينة)

RE. 140/11 (*Innehû lem yekün nebiyyün kablî illâ hazzere ümmetehü'd-deccâl, a'veru aynehü'l-yusrâ bi-aynihi'l-yümnâ zafratün galîzan beyne ayneyhi mektûbun: Kâfir.*) Hadis-i şerif uzun. Buyuruyor ki SAS Efendimiz:

“—Benden önceki peygamberlerden hiçbir peygamber yoktur ki ümmetini kör Deccal’in, sol gözü kör, sağ gözü perdeli, alnında kâfir yazılı olan Deccal’in tehlikesinden ümmetini uyarmasın, haberdar etmesin, tembihlemesin...”

⁴ Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.V, s.221, no:21979; Taberânî, *Mu'cemü'l- Kebîr*, c.VII, s.84, no:6445; İbn-i Adiy, *Kâmil fi'd-Duafâ*, c.II, s.440; İbn-i Asâkir, *Târih-i Dimaşk*, c.II, s.229; Sefine RA'dan.

Mecmau'z-Zevâid, c.VII, s.654, no:12517; *Kenzü'l-Ummâl*, c.XIV, s.364, no:38787.

“—Aman Deccal’e uğrarsanız, sizin nesilleriniz, torunlarınız, çocuklarınız ileriye doğru Deccal’le karşılaşırsa aman aldanmayın!” diye, her peygamber Deccal’e karşı ümmetini hazırlamış, uyarmış. “Aman, Deccal gelirse Deccal’e uymayın, aldanmayın!” diye her peygamber Deccal’i anlatmış.

O Deccal’in sol gözü kör, sağ gözünde bir kalın perde var. Yâni, ne sağı doğru düzgün görüyor, ne solu görüyor. Tek gözlü, birgözünde de perde var. Bir gözü görmüyor, sadece dünyayı görüyor diyelim, ahireti görmüyor. Bir gözü de perdeli, dünyayı da doğru düzgün görmüyor, yanlış görüyor. Alnında da kâfir yazıyor. Yâni dikkatli bakan, basireti olan bir mü’min onun kâfir olduğunu, aldatıcı, yalancı olduğunu anlar.

Demek ki, bütün peygamberler Deccal’in tehlikesini ümmetlerine anlatmışlar. O halde eski ümmetlerde de Deccal fikri var. Tamam, yahudilerde var, Deccal gelecek diye; hristiyanlarda var, Deccal gelecek diye... Neden? Çünkü kaynak aynı... Allah-u Teâlâ Hazretleri, Kâinatı yaratan Rabbimiz, Mevlâmız, peygamberlerine böyle bir imtihanı haber vermiş. Nasıl insanlar doğru yolu bulsunlar diye peygamberler göndermişse her asırda, nasıl peygamberlere kitaplar, vahiyler vahyetmişse, insanların şöyle şöyle yaparlarsa tehlikeli olacağını, sonunda ceza göreceklerini bildirmişse; şöyle şöyle iyi şeyler yaparlarsa, mükâfat alıp cennete gireceklerini bildirmişse; en büyük tehlike olan Deccal’i de her ümmete,

o ümmetin peygamberi hatırlatmış. Onun için, onlarda da bu bilgi var.

Nitekim, bunu gibi meselâ cennet fikri, cehennem fikri de eskiden beri var. Çünkü cennet var, cehennem var... Çünkü onlar hakkında bilgi veren Rabbü'l-âlemîn ve bu bilgileri insanlara anlatan peygamberleri gönderen Allah-u Teâlâ Hazretleri. Onun için Allah fikri, cennet fikri, cehennem fikri, ahiret fikri, dünyanın sonunun geleceği, kıyametin kopacağı fikri, kıyamete yakın zamanda Deccal'in çıkacağı fikri, ama onu da alt edecek Mehdî'nin geleceği fikri bütün semâvî dinlerde var... Bunlar, hakikat olduğu için, onlara da bildirildiğinden var.

Bu Deccal'in tabii aslında en büyüğü var. Kıyametten önce insanların başına gelecek, bir büyük aldatma olacak. Halbuki çok gariptir, bu çok ilginç bir garâbet. İnsanlar yaşadıkça tecrübeleri artıyor, ilimde ilerliyorlar, fende ilerliyorlar, fezâlara gidiyorlar; fakat inançta bir gerileme var ve inançta aldatma var... En son devirde, insanların en çok geliştiği zamanda, bilgisinin en çok geliştiği zamanda böyle bir aldatıcı kurtarıcı Deccal çıkıyor; çok ilginç...

Bu bir imtihan tabii, Cenâb-ı Hak her an, her devirde, her ümmeti, her insanı imtihan ettiğinden, imtihanlı bir hayat bu... Bu da böyle işte... İnsanların ilminin, irfanının en yüksek olduğu zamanda, maalesef en büyük aldatıcı da çıkacak.

g. Deccallerin Dini Değiştirmesi

Peygamber SAS Efendimiz buyurmuş ki:⁵

إِنَّ بَيْنَ يَدَيِ السَّاعَةِ الدَّجَالُ وَ بَيْنَ يَدَيِ الدَّجَالِ
كَذَّابِينَ ثَلَاثِينَ أَوْ أَكْثَرَ قِيلَ مَا آيَتُهُمْ قَالَ أَنْ
يَأْتُوَكُمْ بِسُنَّةٍ لَمْ تَكُونُوا عَلَيْهَا يُغَيِّرُونَ بِهَا
سُنَّتَكُمْ وَدِينَكُمْ فَإِذَا رَأَيْتُمُوهُمْ فَاجْتَنِبُوهُمْ

وَعَادُوهُمْ

(طب. عن ابن عمر)

RE. 121/3 (*Inne beyne yedeyi's-sâati ed-deccâlû*) “Kıyâmetten evvel Deccal olacak, çıkacak. (*Ve beyne yedeyi'd-deccal*) Deccal'den önce de, (*kezzâbîne selâsîne ev ekser*) otuz veya daha fazla yalancılar da gelecek.” Yine Deccal gibi yalancı, ama onun kadar büyük şarlatan değil, onun kadar böyle dinî hususlarda insanları aldatan değil, ona yakın otuz kadar böyle birtakım insanlar gelecek, geçip gidecek.”

Başka bir hadis-i şerifte de *deccâlûn*, diye cemî sîgasıyla yapılmış o evvelki, asıl Deccal değil de, ondan öncekiler de deccaller diye belirtilmiş.

Peygamber SAS Efendimiz böyle buyurunca; tabii merakla dinliyorlar, her sözü tatlı, her haberi hak. Peygamber Efendimiz konuşmaya başladığı

⁵ *Kenzü'l-Ummâl*, c.XIV, s.224, no:38380; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.VIII, s.471, no:7710.

zaman başlarına kuş konmuş da kıpırdarlarsa kaçacakmış gibi dikkatle dinlerlerdi sahabe-i kiram. Merakla bazen sorular sorarlardı en meraklı yerinde. (*Kîle: Mâ âyetühüm*) Sormuşlar ki:

“—Deccal’in ve Deccal’den önceki deccalcıkların, yalancılardan, sahte kurtarıcıların alâmetleri nedir?..”

Biliyorsunuz âyet iki mânâyâ gelir. Bir: Kur’an-ı Kerim’incümlelerine âyet diyoruz, numaralanmış cümlelerine, bazen büyük bazen küçük oluyor, tefsir dersinde de söyledik; Kur’an-ı Kerim’deki cümlelere âyet deniliyor. Bir de Allah-u Teâlâ Hazretleri kullar imana gelsin diye, onlara olaylar olarak, yer gök olayları olarak neler yapmışsa o mucizelere de, imanı bağlayacak olan şeylere de âyet deniliyor. Onlara *âyât-ı kevnîyye* deniliyor. Yâni dış dünyada, yerde gökte olan maddî olaylardan âyetler. Ötekiler de Kur’an-ı Kerim’in parçacıkları, cümlecikleri, o da âyet. (*Ve mâ âyetühüm?*) “Burada bunların âyetleri nedir, asıl Deccal ve ondan önceki deccalcıkların, Deccal bozuntularının, Deccal’i hazırlayan, zaman zaman çıkan adamların, insanların alâmetleri nedir?” diye sordular.

(*Kâle: En ye’tûküm bi-sünnetin lem tekûnû aleyhâ yugayyirûne bihâ sünneteküm ve dîneküm; feizâ raeytümûhüm fectenibûhüm ve âdûhüm*) Taberânî, İbn-i Ömer RA’dan rivâyet etmiş.

Onların alâmetleri nedir? Alâmetleri yaptıkları icraattır. Ne yapmaları?.. (*En ye'tûküm bi-sünnetin lem tekûnû aleyhâ*) “Sizin üzerinizde olmadığınız görünümünden ayrı bir görünüm, gidişten ayrı bir gidiş, yaşam tarzından ayrı bir yaşam tarzını size getirmeleridir.” *Sünne*, açılan bir çığır, yol, tarz mânâsına geliyor. Yâni: “Siz evvelce, doğru düzgün, Peygamber Efendimiz’in sünnet-i seniyyesi üzere yaşıyordunuz, bu sizin üzerinizde yürüdüğünüz cadde-i kübrâ, sünnet-i Nebeviyye’den ayrı bir sünnet getirmeleridir.” Bir, alâmetleri; (*yuğayyirûne bihâ sünneteküm ve dîneküm*) “Sizin sünnetinizi, dininizi bu getirdikleriyle değiştirirler.”

Bu değiştirme nasıl olur? İnsan nasıl sünneti bırakır, Kur’an’ı nasıl bırakır, İslâm’ı nasıl bırakır? Hakikatleri öğrendikten sonra, gerçek olduğunu anladıktan sonra, dünyanın başka yerlerinden inceleyen insanlar müslüman olup dururken nasıl bırakır?.. Tabii başka bir hadis-i şerifte onu belirtiyor: Birtakım olağanüstü şeyler gösterecek, başarılı sonuçlar, işler, hünerler gösterecek; insanlar aldanacaklar. Ona geçmeden önce, hadis-i şerifi tamamlayım:

“Sizin dininizi, sünnetinizi değiştirecekler, bu Deccallerin özellikleri bu. (*Feizâ raeytümûhüm*) Onları gördüğünüz zaman, (*fe’ctenibûhüm*) onlardan kaçınınız; (*ve âdûhüm*) ve onlara düşmanlık ediniz. Çünkü yanlış iş yapıyorlar, milleti aldatıyorlar. İmandan çıkartıyorlar, küfre düşürüyorlar ve gerçekleri çarpıtıyorlar. Şeytanlık yapıyorlar, şeytan tarafına hizmet

ediyorlar. Rahmânî, iyi işlere zararlı olduğu için onlara karşı müteyakkız olun!” buyuruyor Peygamber SAS Efendimiz.

Tabii bunun ölçüğü nedir?.. Yâni, nasıl anlayacak, anlaşılacak?.. Kur’an ve sünnet değişiyorsa, değiştiriliyorsa, din değiştirilmeye çalışılıyorsa; o zaman işte alâmet bu... Şimdi niye millet bunların peşinden gidiyor? Bunun bir gözü kör, bir gözü perdeli, alnında kâfir yazılı, küfre hizmet ettiği besbelli ama neden?..

h. Deccal’in Ölüyü Diriltmesi

Peygamber SAS Efendimiz, Ahmed ibn-i Hanbel’in de, Taberânî’nin de daha başka kaynakların da Semüre RA’dan rivâyet ettiği bir başka hadis-i şerifinde belirtiyor:⁶

وَإِنَّهُ يُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ وَيُحْيِي الْمَوْتَى
وَيَقُولُ لِلنَّاسِ أَنَا رَبُّكُمْ فَمَنْ قَالَ أَنْتَ رَبِّي فَقَدْ
فُتِنَ وَمَنْ قَالَ رَبِّي اللَّهُ حَتَّى يَمُوتَ عَلَى ذَلِكَ فَقَدْ
عَصِمَ مِنْ فِتْنَةِ الدَّجَالِ وَلَا فِتْنَةَ عَلَيْهِ

(وَالْعَذَابِ) حم. طب. والرويانى، ض. عن سمرة)

⁶ Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.V, s.13, no:20163; Taberânî, *Mu’cemü’l-Kebîr*, c.VII, s.220, no:6918; Semure ibn-i Cündeb RA’dan.

Kenzü’l-Ummâl, c.XIV, s.318, no:38795; *Câmiü’l-Ehâdîs*, c.VII, s.254, no:6240.

RE. 97/5 (Ve innehû yubriü'l-ekmehe ve'l-ebrasa) Biliyorsunuz, beras illeti var, bir cilt hastalığı; o hastalığa tutulana ebras deniliyor. Bu hastalığı geçiriyor. (Ve yuhyi'l-mevtâ) Ölüyü diriltiyor, körün gözünü açıyor. İnsanlara böyle hünerler gösteriyor. (Ve yekülü li'n-nâs: Ene rabbüküm!) İnsanlara, “Ben sizin yaradanınızım, rabbinizim, tanrınızım!” diyor.

Bu hünerlerinden dolayı insanlar aldanıyor. “Haaa, bak, böyle yapıyor!” diye. (*Femen kâle: Ente rabbî*) Kim, “Mâdem sen böyle olağanüstü şeyleri yapıyorsun, o halde sen benim rabbimsin!” derse, (*fekad fütine*) fitneyi yutmuş demektir, Deccal fitnesinde yenik düşmüş demektir, küfre düşmüş demektir, mahvolmuş demektir.

(*Ve men kâle: Rabbiya'llâh*) “Hayır, sen yalancısın; benim Rabbim Allah-u Teâlâ’dır.” deyip de, (*hattâ yemûte alâ zâlike*) bu inanç üzere ölünceye kadar durabilirse, (*fekad usime min fitneti'ddeccâl*) Deccal’ın fitnesinden kendisini korumuş olur. (*Ve lâ fitnete aleyhi ve lâ azâb*) Ona artık başka bir imtihan, bir başka azab olmaz dünyada, ahirette... Kurtulmuş olur.

i. Aman Kur’an’a ve Sünnete Sarılın!

Şimdi, bunlar Deccal hakkında topladığım hadis-i şerifler; bir de Melbourn’da konuşma yaptım geçenlerde, çok ilgi de çekti. Demek ki, bir kitap hazırlamak nasib olsa, iyi olacak.

Şimdi burada mühim olan, bizim yıllardır söylediğimiz husus: Aman Kur'an'a sımsıkı sarılın! Çünkü imanın hakikatleri, Allah'ın rızası Kur'an'a sarılmakta... İmanın hakikatleri, bütün iman gerçekleri orada; aman Kur'an'a iyi sarılın!..

Hattâ bana kalsa, ben şimdi elime geçen çocuklara önce Kur'an'ı ezberletirim, ondan sonra tamâmen Kur'an'a göre yetiştiririm. Sonra hadis-i şerifleri öğretirim. Tabii, hadis-i şerif Kur'an-ı Kerim'i en iyi açıklıyor ve bir de teferruatı bize bildiriyor. Kur'an-ı Kerim'de olmayan incelikleri, teferruatı bize tafsil ediyor, açıklıyor.

Kur'an-ı Kerim'de olmayan deyince, yanlış anlaşılmasın; meselâ Kur'an-ı Kerim'de Allah-u Teâlâ Hazretleri buyuruyor ki:

أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ

(البقرة: ٤٣)

(*Ekîmu's-salâte ve âtü'z-zekâh*) “Namazı kılınız ey mü'minler ve zekâtı veriniz!” (Bakara, 2/43)

Namazı nasıl kılıyoruz biz, düşünün: Abdest alıyoruz, ondan sonra geliyoruz, kibleye dönüyoruz, niyet ediyoruz, ondan sonra *Allahu ekber* deyip namaza duruyoruz... Namazın kılınış şeklini hatırlayın!.. Şimdi bu teferruatın hepsi Kur'an-ı Kerim'de yok... Bu teferruat Peygamber Efendimiz tarafından bize bildirilmiş.

Şimdi abdest alıyoruz, çünkü:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا
وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا
بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ

(المائدة: ٦)

(*Yâ eyyühe'llezîne âmenû izâ kumtüm ile's-salâti fa'ğsilû vücûheküm ve eydiyeküm ile'l-merâfikı*) [Ey iman edenler! Namaz kılmaya kalktığınız zaman yüzlerinizi, dirseklerinize kadar ellerinizi yıkayın; (*ve'msehû biruûsiküm*) başlarınızı mesh edin; (*ve ercûleküm ile'l-kâ'beyn*) topuklara kadar ayaklarınızı yıkayın!] (Mâide, 5/6) ayet-i kerimesiyle abdest emrediliyor. Abdestin nasıl alınacağını Peygamber SAS Efendimiz gösteriyor.

Namazı kılıyoruz, çünkü namaz kılmayı emreden ayet var. Ama namazın nasıl kılınacağı, rekâtlar, rükûsu, secdesi, selâmı ve sâiresi, Peygamber SAS Efendimiz tarafından bize öğretiliyor. Onun için, sünnet-i seniyye-i Nebeviyye olmadan İslâm olmaz. Çünkü, teferruat bilinmeyince, emri nasıl uygulayacağını, Kur'an'ı nasıl uygulayacağını insanlar bilemezlerdi.

Onun için, Allah-u Teâlâ Hazretleri 23 yılda Kur'an-ı Kerim ayetlerini indirtip, uygulattı. Peygamber Efendimiz insanlara, Kur'an'ın uygulamasıyla beraber, İslâm'ı öyle öğretti.

Onun için, “Sünnete lüzum yok!” derse bir insan, hapı yutar. “Sünneti bırakalım!” diyen de kötü niyetlidir. “Sünneti bırakalım!” demek, “İslâm’ı bırakalım!” demektir. Çünkü sünnet bırakıldı mı, İslâm’ın nasıl uygulanacağı bilinemez. Bilinmeyince de, bulunmaz. Hani adres bilinmeyince, aranan kimsenin bulunmayacağı gibi...

“—Bizim hemşehrimiz İstanbul’a gitmiş, yerleşmiş, git bakalım, bul!”

Bulamazsın! Adres lâzım, telefon lâzım, araç lâzım!.. Onun için, hadis-i şerifli, sünnet-i seniyyeli Kur’an-ı Kerim bilgisi, İslâm’ı tam ve doğru olarak öğretiyor. Sapık fırkaların saptığı noktalarda, sünnet-i seniyye insanı saptırtmıyor, doğru yolda yürüttürüyor.

Onun için, biz ehl-i sünnet ve’l-cemaat çizgisindeyiz. Müslümanların içinde sünnet-i seniyyeye sarılmış müslümanlarız. Milletçe, asırlar boyu, dedelerimizden gelme durum böyle ve işin doğrusu da bu... Buna aykırı bir şey olduğu zaman, karşılaştığımız olayları Kur’an-ı Kerim’e ve sünnet-i seniyyeye göre tartacağız Doğruysa, “Kur’an’da var, hadiste var; doğru söylüyorsun!” diyeceğiz. Yanlışa, “Yanlış söylüyorsun!” diyeceğiz.

Aksi takdirde, düşünün ki, geçmeyen bir hastalığı iyileştiriyor, görmeyen bir gözü göstertiyor, ölüyü diriltiyor... Bu gibi olağanüstü şeyleri yapıyor. İnsan şaşırabilir.

Alimler Deccal'ın şahıs mı, daha başka bir şey mi olduğu hususunda çeşitli yorumlar yapmışlardır. Hattâ hayret ettim, *Mekke'ye Giden Yol* diye eseri var, müslüman olmuş bir Avusturyalı, Muhammed Esed (*) ismini almış. O Deccal hakkındaki görüşünde demiş ki:

“—Deccal, münkir batı medeniyetidir.” diyor.

Batı medeniyeti çağdaş gelişmeleriyle, aletleriyle, cihazlarıyla insanların gözünü kamaştırdı. Bazı insanlar da sandılar ki, batı medeniyeti her şeyi yapacak. Meselâ, Tefvik Fikret'i alalım. Tefvik Fikret, en çok şaşırılmış, yanılmış insanlardan birisi... Şiirlerinde bunu açıkça görüyoruz. *Haluk'un Amentüsü* diye, müslümanın amentüsünün yerine ikâme edilecek bir amentü düzenlemiş. “Tekniğe ben de inandım, her şeyi yapacak.” diye bir inanç ortaya çıkartıyor. Dine, “Canım bunlar çöl kanunu, hurafe... Eski devirden gelme...” diyor.

Eski ama gerçek... Bazı gerçekler Hazret-i Adem'den beri gelen gerçek... Belki insanoğlu yaratılmazdan önceden beri gelen gerçekler var. İki kere iki dört eder.

Böyle bazıları bocaladılar ve şaşıldılar. Osmanlı toplumu batı ile tanışınca, bir kısmı kendi milliyetini, örfünü, adetini, inancını, her şeyini kaybetti. Her şeyini kaybetmiş, zâyi olmuş insanları görüyoruz. Ne biçim kayıp... Düşman kıs kıs gülüyor, şeytan gülüyor. Ama maalesef, o kendi-sinin yanlış olduğunu anlayamıyor.

Muhammed Esed, “Deccal batı medeniyetidir.” demiş. Belki böyle bir zihniyettir, belki böyle bir kavramdır, bir akımdır, bir cereyandır, bir felsefî düşüncedir. Belki de bunları çok derli toplu bir şekilde insanlara sunup aşıl原因, insanları kandıran, sürükleyip götüren kişiler olabilir.

Deccal’ın mahiyeti nasıl olursa olsun, meselâ rüzgâr gibi gidecek. Demek ki tek bir şahıs değil, belki bir cereyan, yayılacak. Şimdi burada televizyon yayınlarında görüyorum, (*one nation*) “Dünya tek bir millet!” diyorlar. Tamam, güzel; bütün insanlar

kardeş, tek bir millet olsunlar. Demek istiyorlar ki, bizim kültürümüz, bizim yönetimimiz altında tek bir millet... Yâni karşı tarafa hak tanıyarak değil de, kendi tarafına çekerek.

Birliğin olmamasını sağlayan en önemli zıtlık, ters söz nedir?.. “Tamam, birleşelim ama, benim tarafıma gel!” sözüdür. “Hak ne ise ona gelelim!” değil de, “Benim tarafıma gelin!” demek, işi yokuşa sürmek oluyor.

Onun için aziz ve muhterem kardeşlerim! Allah bizi cehenneme düşürmesin, kabirde azab göstermesin, hayatın ve ölümün fitnelerine uğratmasın... Bir de böyle birtakım olağanüstü hünerlerle, başarılarla insanın gözünü boyayıp... *Decel* sözü, deveyi katranla boyamak demekmiş. Yâni katranla insanın gözünü, her tarafını boyayabilir. Katran da kolay çıkmaz, yıkamakla filân çıkmaz, yapışkan bir madde...

Böyle aldatmalardan Allah bizi korusun...

Bunun çaresi nedir?.. Bak işte 20. Yüzyıl'dayız. Ben şahsen kendim, fen ve ilim seviyesi çok yüksek bir toplumda büyüdüm. Etrafımda hep Teknik Üniversite profesörleri vardı. Kendim de o tahsili görmüştüm. Çağdaş bilgiler, bilimler, usüller vs. öğrendim. Öyle kıymetli kimseler vardı ki, kendi sahasında buluşlar yapıyordu, icatlar yapıyordu. Uluslararası şöhrete sahip kimselerdi. Bunların hiç birisi İslâm'ın hak olduğunu gölgelemedi, onunla zıt düşmedi. Benim imanımı kuvvetlendirdi, herkesin de imanını kuvvetlendiriyor.

Onun için, İslâm hak dindir. Sonunda yine İslâm hakim olacak, bütün herkes, bütün insanlık İslâm'ı kabul edecek.

Aziz ve sevgili izleyiciler ve dinleyiciler, sımsıkı durun, sarsıl- mayın, tereddüt etmeyin, yamulmayın, sapmayın, sapıtmayın! Elinizdeki dinin imanın kıymetini bilin! Kur'an-ı Kerim'e sımsıkı sarılın!.. Peygamber Efendimiz'in sünnet-i seniyyesini kılı kırka yarararak incelemiş büyük alimlerin sahih hadis kitapları var, onların Türkçe'ye tercümeleri yapıldı. Şerhleri, açıklamaları, yorumları var. Hocalar kalın kalın, yaldızlı yıldızlı, kütüphanelerimizin raflarını şereflendiren kitaplar hazırladılar. Onları okuyun!..

Doğru yoldan ayrılmayın ve doğruyu söylemekten geri durmayın! Çünkü insanların çoğu bilmiyorlar.

Peygamber Efendimiz ne dedi:

“—Yâ Rabbi, sen benim bu kavmimi, bana karşı çıkan, edepsizlik yapan insanları affet, onları azablandırma! Çünkü onlar bilmiyorlar, bir zaman gelip anlayacaklar.” dedi.

Ama söylemek lâzım, anlatmak lâzım! Peygamber Efendimiz'in mesleği söylemek, anlatmak... Bu anlatmadan bir an geri durmamak lâzım ve anlatmanın bütün araç ve gereçlerini var gücüyle düzenlemek ve elde etmek lâzım!..

Şimdi ben camide vaaz veren, üniversitede ders veren bir hoca iken, şimdi benim konuşmalarım uluslararası bir boyut kazandı. Şu konuşmam dahi anında Amerika'dan ve sâireden dinlenebiliyor. Her yerden dinlenir duruma geldi. Bu çağın fenninin, ilminin bir başarısı, güzel bir şey... Ama bu bakımdan hazırlıklı olmamız lâzım!

Çok sevindim, sebep olanlardan ve yeniden gayret gösterenlerden Allah razı olsun... İslâm dergimizin gecikmeli neşri gene devam ediyor. Haziran sayısı çıkmış, Sağduyu gazetemizde ilanını da gördüm.

Sağduyu günlük gazetemizi çok beğeniyorum. Bakıyorum; efendi, akıllı, uslu, ciddî, güzel yazılar, haberler var... Kusurları olabilir, ama desteklendikçe mükemmelleşir. Desteklemeniz lâzım!..

Dergilerimiz çıkıyor, inşâallah *Kadın ve Aile* de haziranın on beşinde çıkacak. *İlim ve Sanat* çıkacak, *Panzehir* çıkacak... Ondan sonra bu bilgisayarlı, uluslararası dünyada, alemde gerçekleri anlatmamız lâzım!..

Şimdi ben burada el-hamdü lillâh Malezya'yı takip ediyorum, Endonezya'yı takip ediyorum, Pakistan'ı takip ediyorum. Bu yabancı dil bilgisinin de genişlemesi iyi oluyor. İnşâallah gerçekleri anlata anlata yanlışları düzelteceğiz. Hazret-i Adem'den kardeşimiz olan bütün insanlara gerçekleri ileteceğiz. Kabul ederse, kurtulur. Kabul etmezse, biz müsterih oluruz. Allah sözün tesirini halk etsin... Hidayet eylesin, tevîkîni refîk eylesin...

Bizi de yanıltmasın, şaşırtmasın... Başımıza gelen üzücü olaylardan, harblerden, darplerden, sıkıntılardan dolayı bir çökme, bir fetret, bir vehin, bir gayretsizlik, ümitsizlik olmasın! Ümitsizlik İslâm'da haramdır. Ümidinizi dâimâ kuvvetli tutacaksınız. Allah'a dayanacaksınız. Allah'a dayanıp tevekkül edenin yaveri Hak'tır.

Cenâb-ı Hak mutlaka üstün kılacak ve yeryüzünün her tarafı, bir zaman sonra müslüman olacak... Bunun hizmetinde olalım!

Allah hepinizden razı olsun... *Es-selâmü aleyküm ve rahmetu'llâhi ve berekâtühû*, aziz ve sevgili izleyiciler ve dinleyiciler!..

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

11. 06. 1999 - AVUSTRALYA

[Bütün CUMA SOHBETLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

